

Budget; men det er jo ikke nok hermed. Paa S. 26 viste Finansudvalget første Gang sin Virksomhed i en Sag, som er lagt frit og fuldt i Administrationens Haand, et af de største og smukkeste Arbejder, vi have udført, Inddæmningsarbejdet paa Lolland-Falster. Her lagde man første Gang sin Haand paa denne Sag, og det paa den Maade, at man sandsynligvis umuliggjorde Udførelsen af et dermed i Forbindelse staaende Foretagende, nemlig Inddæmningen af Noddy Fjord paa en saavel for dette Arbejde som for dem, der ere interesserede i Arbejdets Udførelse saasom Statskassen, heldig Maade. Man lagde sin tunge og snærende Haand paa et Arbejde, hvorom Enhver, der kender det Mindste dertil, vil sige, at det er udført paa en heldig og rosværdig Maade af alle dem, der have havt med det at gjøre. Der var ingen Grund til denne Optræden fra Udvalgets Side. Der var gjort Alt fra Administrationens Side, hvad der kunde gøres. Jeg protesterede; men ikke desto mindre var Protesten ikke af nogen som helst Betydning, uagtet man her første Gang gjorde et Skridt ind paa et Omraade, hvor Administrationen hidtil havde staaet uantastet, og hvor Lovgivningsmagten Intet havde at gjøre. Det sidste Spørgsmaal, jeg skal omtale, er det, som vi idag have debatteret om Telegramtaxterne. Et turde dog anses for givet, at der hidtil aldrig ved Lov — være sig ved Finanslov eller særlig Lov — er truffet nogen Bestemmelse om Telegramtaxterne. I Genhold til den tidligere bestaaende Tilstand, — den være nu rigtig eller urigtig, set fra et fornuftigt Standpunkt, — i Genhold til den os fra Fortiden overleverede Tilstand er der af mig erhvervet en fgl. Resolution, hvorved Taxten er sat til 50 Ore, og dette ikke som Noget, der pludselig har været et Indfald fra Administrationens Side, men som Noget, der for Aar og Dag siden var meddelt Bevillingsmyndigheden, idet det var sagt den, at et saadant Skridt vilde blive anset for fornuftigt og rigtigt samtidig med Udførelsen af den nye Møntenhed. Jeg mødtes paa dette Omraade ikke med en Forespørgsel, om jeg var villig til at gaar ind paa en Ordning af denne Sag, ved i Samraad med Rigsdagen at sætte Taxten, men jeg mødtes med en Taxt paa den foreløbige Finans-Udvalgsbetænkning, hvor man havde tilføjet den i Genhold til den tidligere Tilstand paa lovlig Maade ved fgl. Resolution tagne Beslutning, og indført et Forslag om at sætte Taxten op til 66 Ore og bevilge Staten til Indtægt 20,000 Kr. istedetfor det Beløb, der maatte antages at ville indkomme i Genhold til Budgettet. Der var ikke rettet nogen Anmodning til mig om Forhandling eller om at komme i Møde, der forelaa for mig kun en Forbring, stillet overfor en lovlig bestaaende fgl. Resolution, en Forbring om, at Administrationen, som den 1ste Januar havde fastsat sin Taxt paa den af mig angivne solemne Maade til 50 Ore,

14 Dage efter skulde gjøre det om og sætte Taxten til 66 Ore. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, om de ikke anse dette for at være en Fremgangsmaade, som under alle Omstændigheder maa siges at nærme sig en haanlig Optræden overfor Administrationen. Man kunde undertaste Hensigtsmæssigheden af, at Administrationen har at fastsætte disse Taxter, en Debat; thi der er jo Lande, hvor Repræsentationen paa det interne Omraade har Medbestemmelse med Hensyn til disse Taxter. Men Intet forelaa under denne Form, hvorimod der fremsættes en Forbring; der endnu er bestemt fastholdt i sin aller skarpeste Form. Dette forekommer mig at være tilstrækkelige Beviser for, at der langtfra Noget, der kunde kaldes Hensynsfuldhed, er fra Finansudvalgets Side vist Bestræbelser for at gjøre saadanne Indskrænkninger og for at lægge saadanne Baand paa Administrationen, at ingen Minister, synes mig, kunde forsvare for Administrationens Stilling at modtage dem uden den alvorligste Protest. Den har jeg nedlagt og den skal jeg fastholde.

Ordføreren (Berg): Jeg kunde forøge Rækken af Stridspunkter med 3 Gange 10. — Ministeren nævnte kun tre, — og jeg kunde ulykkeligere belyse Forholdet mellem den meget ærede Indenrigsminister og Folkethinget, forsaavidt Thinget ved sine Afstemninger har fulgt Udvalget. Men naar Ministeren anser de 3 Tilfælde for tilstrækkelige Beviser for, at Folkethinget, som Del af den bevillende Myndighed, vil gjøre Indgreb paa Administrationens Omraade og udvide sin Myndighed i den Retning, er akkurat det Modsatte Tilfældet. Folkethinget har kun derved villet værges sig mod Administrationens Overtagelse paa Bevillingsmyndighedens Omraade. Naar man spørger Ministeren, af hvilke Grunde et saa vigtigt Embede besørgeres ved Konstitution, efterat man, siden man sidst var samlet, — eller dog kort Tid forinden — har henvist til dette Embede Post- og Telegrafvæsenet, saa at det altsaa er et overordentlig omfattende Embede, da er det jo ialtsald en Ret, som Bevillingsmyndighed selvfølgelig har til at vide, hvorledes de overordentlig store Summer bruges, som man anvender til vor Regjering — thi man veed meget vel, at vi ere et meget dyrt Folk at regjere —, og der møder man ikke, som man mødtes i et andet Tilfælde paa Budgettet, men med den mest afgjorte Afvisning og Henvisning under Udtalelser, som aabenbart ikke en Gang forstaaede efter Ordene, være fuldstændig konstitutionelle. I det andet Tilfælde vilde den ærede Minister have Ret til at anvende et meget betydeligt Beløb af Statskassen og gjøre Brug deraf uden Bevillingsmyndighedens Samtykke, og vil Bevillingsmyndigheden havde sin Ret til at give Samtykket, saa siger den ærede Minister, at det er Overtagelse paa hans Omraade. (S. N. Hansen: Lovlige Overtagelse!) Lovlige